Opisni oblik pridjeva

Prošli smo tjedan naučili što je to imenski predikat i kako se koristi. Naučili smo reći *ona mačka* je crna, a danas ćemo naučiti nešto naizgled jednostavnije - kako reći crna mačka.

Teorija - opisni oblik

Opisni oblik riječi je onaj kojim ta riječ opisuje imenicu. Opis uvijek prethodi imenici na koju se odnosi. I u hrvatskom jeziku, to je istina za jednostavne slučajeve gdje se radi o jednom ili više pridjeva (npr. crveni auto, lijepi plavi Dunav). Međutim kad opis nije samo pridjev već cijela zavisna rečenica (npr. mačka koju sam jučer vidio), ta rečenica slijedi nakon imenske riječi koju opisuje.

U japanskom jeziku, situacija je jednostavnija - kakav god opis bio, uvijek prethodi imenici na koju se odnosi.

U tablici ispod dan je opisni oblik い, な i の pridjeva.

+ neprošlost	+ prošlost	- neprošlost	- prošlost
~ V)	~ かった	~ くない	~ くなかった
~な*	~ だった	~ じゃない	~ じゃなかった
~ Ø *	~ だった	~ じゃない	~ じゃなかった

Vidljivo je da svi oblici osim prvog stupca za $\ \ \, \mathcal O$ odgovaraju kolokvijalnim predikatnim oblicima koje smo naučili prošli tjedan. Ovo je dio veće pravilnosti u jeziku koja vrijedi i za glagole, a koja nam omogućuje da na jednostavan način imenicama pridružujemo složene opise.

Značenje prošlosti i negacije opisnog oblika

U hrvatskom jeziku, pridjevi nemaju prošlost i negaciju pa nije jednostavno odrediti što točno takvi pridjevi u japanskom znače. Pogledajmo neke primjere.

しろい ねこ	bijela mačka
たかかった き	drvo koje je bilo visoko
おおきくない いえ	kuća koja nije velika
あまくなかった りんご	jabuka koja nije bila slatka
しずかな こうえん	tihi park
びょうき だった ともだち	prijatelj koji je bio bolestan
かんたん じゃない もんだい	zadatak koji nije jednostavan
きらい じゃなかった とり	ptica koju nisam mrzio ¹

Kao što možemo primijetiti u primjerima iznad, prijevod u hrvatskom jeziku je elegantan samo u jednostavnom slučaju gdje pridjev nije ni u prošlosti ni negiran.

¹U jap. ovakav način govora implicira da je govorniku ptica ipak bila pomalo draga.